

DE KONING VAN DE HONDEN

Eenakter van Frans Busschots

De Koning van de Honden

Eenakter

Door Frans Busschots

Natuurlijk dat dit verhaal niet gaat over honden en katten maar over mensen. De relatie tussen honden en katten is alleen maar als vergelijking gebruikt. Ook wordt zo de noodzakelijke verwijzing naar bepaalde etnische groepen vermeden. Met wat verbeelding kan dit verhaal verplaatst worden naar meerdere landen waar een dictator zijn versie van democratie in de praktijk brengt.

Het is jammer dat in die bepaalde landen, waar minderheden onderdrukt worden, slechts een beperkte groep "denkers", volkeren het recht op geluk ontnemt. Onze moderne westerse maatschappijstructuur blijkt alleen goed om de wonden te helpen likken.

Laten we hopen dat morgen een nieuwe generatie leiders, ook in bepaalde regio's waar men tot vandaag alleen maar van geluk mocht dromen, dienaars van het volk worden en zo zelf het echte geluk kunnen ervaren.

PERSONAGES: 2/3 dames (Hinda en Han. D rol van koningin kan ook door Han gespeeld worden.) en 3 heren (koning Rudolf, Jona, Pjor).

Koning Rudolf. 60 jaar. Oud en bijna gek. Is eigenlijk niet snugger en laat zich bijstaan door raadsleden. Hij hangt altijd op een stoel of zetel.

Jona, 40 jaar. Raadslid van de koning. Een onbetrouwbaar figuur. Alleen macht interesseert hem.

Pjor, 30 jaar. Raadslid van de koning. Omdat de koning Jona niet voldoende waardeert, heeft Jona een nieuw raadslid aanbevolen. Iemand die uit het binnenland komt en van niets iets afweet. Pjor is recht voor de raap en weet niet hoe het er aan het hof toegaat.

Han, 35 jaar. Raadslid van de koning. Tegenpool van Jona. Probeert met rake opmerkingen de koning tot menslievende gevoelens te brengen.

Hinda, 30 jaar. Bediende van de koning. Heeft geen te hoge dunk van de koning.

Decor.

Jardin. Rode telefoon op een tafeltje. Ook een GSM bevindt zich op dit tafeltje.

Zetel, een soort troon, met daar rond bloemen. Achter de zetel een grote schilderij met daarop een grote agressieve hond. Naast de zetel een klein tafeltje waar de koning gewoonlijk zijn glaasje wijn plaatst.

Midden achter. Tafeltje met schaakbord, waarvan de stukken in de beginstand staan.

Midden. Tafel met 4 stoelen waarvan er 1 een grotere rugleuning heeft.

Cour. Rode (of blauwe) telefoon op een tafeltje, waarop een tafeldoek ligt met de afbeelding van een grote kat en enkele kleine katten. Achter dat tafeltje een gewone stoel.

Overall: bloemen en planten.

Koning Rudolf zit in zijn zetel en leest gepassioneerd in een boek. Rechts van hem staat een bijzettafeltje waarop een glas rode wijn staat. Telkens hij een bladzijde moet omdraaien sopt hij één vinger in het glas, terwijl hij verder leest. Die handeling versnelt en na een tijdje gooit hij het boek weg, drinkt het glas leeg, staat op, wandelt door de kamer en kijkt naar het publiek.

Koning Tirannen. Waar blijft de échte liefde? (Zet zich, denkt na, roept.) Hinda! (Wacht even, roept luider.) Hinda! HINDA!

Hinda (Op, buigt.) Majesteit?

Koning Waar was je? Je weet het toch dat ik van de dokter niet mag roepen!

Hinda Ik zal u er aan herinneren, majesteit. U zou er nog een breuk mee kunnen oplopen. Of erger nog: een soort hartaanval.

Koning bloemen? Ik heb geen hart, alleen een dubbele maag. Dat is gezonder. Hoe zit dat met de

Hinda Na de middag, zoals alle dagen, tijdens uw denksessie (middagdutje).

Koning Ik wil die bloemen nu. Ook deze namiddag zal het druk zijn. Waar is mijn dochtertje?

Hinda Zij studeert. Mintendo.

Koning Computerspelletjes, zoals gewoonlijk. Denk aan de bloemen.

(Hinda verwijdert zich, net voordat ze wil afgaan.)

Koning Waar blijven de leden van de Raad?

Hinda Eén is er al.

Koning Vrouwen komen altijd te laat.

Hinda Zo zijn vrouwen nu eenmaal, majesteit. (Kijkt rond raapt boek op en bekijkt leeg glas wijn.) Proficiat, u heeft veel gelezen, majesteit! (Neemt leeg wijnglas mee. Af.)

Jona (Haastig op, buigt.) Excuseer majesteit: ik ben te laat.

Koning Dat had ik al opgemerkt.

Jona Druk verkeer, wegomleggingen en een paar betogingen.

Koning Geen verontschuldigheden. De ambulance is altijd op tijd. Maar goed: ik ben in een beste bui. Ik heb gisteren een prachtige film gezien op CNN, jij ook?

Jona Neen. Een film op CNN?

Koning Met vuurwerk en mooie vrouwen. Alles er op en er aan. Net een berg die brandde. Heerlijk.

Jona En u hebt er van genoten?

Koning Héérlijk. Zelfs meer dan héérlijk.

Han (Op, gehaast.) Excuseer.

Jona Momenten om nooit te vergeten.

Koning Neen. (Ruime armbewegingen.) Allesomvattend. (Tot Han.) Jouw vader was altijd op tijd. Stipt en nog stipter dan de letterlijke betekenis.

Han Dat werd dan ook zijn dood.

Koning De katten. Eigenlijk is er niet veel over geweten. Staatsgeheim denk ik. Jouw grootmoeder kwam toch uit een dorp van katten?

Jona Ze hadden maar twee kilogram springstof.

Koning Net genoeg voor een brug en een regeringsauto, een gepansterde auto dan nog wel.

Han Maar mijn papa...(Weent)

Koning We mogen niet sentimenteel worden. Natuurlijk is dit jammer van je vader. Een groot verlies voor ons land. Hij komt beslist in alle geschiedenisboeken, een hele eer.

Jona Misschien was het toch geen film, majesteit...

Han Ik ken dat dorp, ik ken die heuvel. Alle huizen werden één voor één in brand gestoken door een gewapende bende. Als een kudde vee werden de bewoners uit hun huizen gedreven, de berg af. Daar stonden vrachtwagens te wachten.

Koning Jona, jij...

Jona Het was geen film, majesteit.

Koning Je mag geen informatie achterhouden. Daar moeten wij streng in zijn.

Jona Het heeft te maken met je zestigste verjaardag, majesteit. Het toeval wilde dat een filmploeg graag wat beelden draaide die als achtergrond voor een speelfilm moesten dienen. (Keert zich tot Han.) Wie heeft jou die leugens in je oor gefluisterd?

(Han antwoordt niet.)

Koning Dus toch een soort film?

Jona Houten huizen afbreken kost meer dan het voorstel van de filmmaatschappij. De werken zijn ondertussen bijna klaar. Een pracht van een beeld. Marmer. Net echt. Generaal Jackmou is een prachtkerel, is hij niet te oud voor nog een promotie? Roze marmer, majesteit.

Koning Zo hebben wij het niet bedoeld, mijn beste Jona. Je bent een groot patriot, maar je moet nog leren te doseren.

Han En waar zijn die mensen nu naartoe? De wagens reden weg in de nacht. Ik hoorde geschreeuw...

Koning Kom, kom, we mogen niet te sentimenteel worden. En vooral: niet persoonlijk betrokken voelen. Wie waren die mensen?

Jona Eenvoudige mensen, majesteit. Allemaal katten, heb ik toevallig vernomen.

Koning Katten. Wonen de katten boven op zo een bergtop? Zo hoog?

Jona Die huizen, eerlijk gezegd eerder barakken, moesten toch weg. Ik vond dat jouw beeld vanuit de vlakten moest gezien worden.

Koning Je had een andere aanpak moeten instuderen. Was er geen protest?

Han Zeker niet van de soldaten. Die waren nadien zo dronken dat ze niet meer op hun eigen benen konden staan. Een tental is dan ook de ravijn ingestort.

Koning We zullen voor hen een klein monumentje oprichten. De Egyptische farao's deden dat vroeger ook. Naast zo een grote piramide was er altijd plaats voorzien voor enkele kleine bouwsels. Ere wie ere toekomt. (Kijkt rond.) Er ontbreekt hier iets.

Han Frisse lucht.

Koning De geur van bloemen. (Roept.) Hinda! Hinda!

Jona Ik dacht dat u de nieuwe raadsheer bedoelde.

Koning Juist, ook dat bedoel ik. Hoever staan we daarmee?

Jona Hij zal zich straks wel melden.

Koning Nieuwe ideeën zijn welkom. Frisse ideeën.

Hinda (Op met bloemen.) Ik was al op komst, majesteit. Zijn deze goed?

Koning Je bent veel te laat.

Hinda Bloemen zijn normaal voor na de middag.

Koning En waar blijven de kranten en mijn belegde broodjes?

Hinda (Laat de koning ruiken aan de bloemen.) Heel mijn programma is ontredderd. Alles op uur en tijd is altijd mijn devies geweest.

Koning Je moet soepel zijn. Dienen is je vak. Breng de kranten en de broodjes. Het is al (Kijkt op zijn uurwerk.) tien uur dertig gepasseerd. Ik had normaal al een broodje moeten gegeten hebben. Mijn maag raakt ongesteld. Mijn biologische klok raakt van slag. Wat doe je met een koning die slecht gehumeurd is? Hoe kan ik nu waardig belangrijke beslissingen nemen?

Jona Majesteit: details zijn belangrijk.

Koning Juist. Ik moet nu even alleen zijn. Kom straks terug. Details. De minister van economie dient vervangen. Dat hadden we zo even al beslist. De belangrijke beslissingen moeten nu uitgevoerd worden. De onderminister kan overnemen. Die zit toch al lang op promotie te wachten.

Han Waarom moet de minister vervangen worden?

(Hinda heeft ondertussen de nieuwe bloemen geplaatst. Af met de oude bloemen.)

Koning We nemen natuurlijk het woord corruptie niet in de mond, dat zullen de journalisten wel doen. Onkunde kan men ook suggereren. Er moet nu eenmaal een zondebok zijn.

Han Ik voel dat er iets gaande is, maar ik weet niet wat.

Koning Verklaar.

Han Gisteren was ik in de benedenstad, men fluisterde als ik voorbij ging.

Jona Je minirok zeker. Je treft het nog bij de mannen. Al moet ik zeggen, dat...

Han Hou jij je met je paarden bezig.

Koning Genoeg. Tot straks.

(Jona en Han af. De koning zet zich in zijn zetel.)

Koning Het is natuurlijk een overbodige luxe. Maar ik hou er van. De Opperste Raad. Al wat ik beslis keuren zij goed. Natuurlijk. Als ze tegensputteren dan kunnen ze alles vergeten. En hoe loopt het dan met hun af? Er doen zich nog wilde verhalen de ronde, over hun voorgangers. Ik wil een populaire koning zijn. Geliefd door de bevolking. Bijna op de handen gedragen. Maar er is een maar. De massa is als een kleuterklas. Als je ze hoort dan wenen ze. Als ze lachen en gelukkig zijn dan hoor je niets. Als je goed doet dan weet je dat pas veel later, wat ze eigenlijk wensen, kom je nooit te weten. Men wil immers altijd meer en beter. Ik wil een goede koning zijn. Het is mijn grootste betrachting dat iedereen gelukkig is. Het is een immense opgave. En je faalt altijd. Falen. Daar moet je als koning mee leren leven. Niet dat men je er attent op maakt, maar je voelt het. Je moet alle mensen gelijk behandelen. Natuurlijk. Maar alle mensen zijn verschillend. Wat voor de een goed is, is voor de andere minder goed of helemaal slecht. Tweeëntwintig bevolkingsgroepen en een koning. De honden zijn de redelijkste, je kunt er mee praten. Alleen: ze willen overheersen. Als ik hun zin niet geef, dan beginnen ze te knagen aan mijn eigen huid. Ik moet hun altijd meer en meer geven. Dat weet ik, maar doseren is niet zo eenvoudig. Regeren is makkelijk en tevens moeilijk. Makkelijk als je niet te erg begaan bent met het geluk van je onderdanen. Maar ik hou van mijn kinderen. Zo noem ik ze toch; ze noemen mij toch ook vader? Moeilijk als je luistert naar wat de massa wilt. Maar wanneer heb ik tijd om te luisteren? Altijd maar regeren en eindeloze recepties. Ik heb te weinig tijd voor mijn volk. De opperste raad zou mij moeten adviseren, maar dat zijn knikkers. Ze praten maar en geven me altijd gelijk. Zeker Jona. Diploma's bij de vleet, doctor van dit en dat, maar een leeg hoofd. Hij

denkt alleen aan eigen belang en centen. Han is anders, een beetje toch. Ze is in ieder geval bang, alhoewel ze soms ook een standpunt inneemt. Moedig voor een vrouw. Haar vader was een uitstekend geleerde en een groot staatsman. De katten zijn het dynamiet van ons land. Een betrekkelijke groep met een goede leiding. Politiekers die weten wat ze willen. Alleen ze zullen altijd aan het kortste koordje trekken. Eigenlijk mag ik de katten wel. Dat ze zullen verdwijnen in mijn land is natuurlijk mogelijk. Ze wonen nu bijna allemaal in Heuvelland. En dan nog wel op de bergtoppen. Zou Jona eigenlijk doorhebben wat ik bedoel met die monumenten? Natuurlijk is het toeval dat er katten wonen op de bergtoppen. (Kijkt rond.) Waar blijven de kranten en de twee broodjes? (Roept.) Hinda! Hinda!

Hinda (Op met een pak kranten en geeft die aan de koning.) Majesteit!

Koning (Bekijkt de kranten.) er mankeert er eentje.

Hinda Neen, majesteit. Of toch wel. Het Ochtendgloren verscheen vandaag in een extra editie: allemaal tekeningen, een krant voor de kinderen, noemen ze dat tegenwoordig.

Koning Alle kranten heb ik je steeds gezegd. Neem jij nu ook al beslissingen?

Hinda Ik zou niet durven, majesteit. De secretaris van het paleis...

Koning Stuur hem straks eens langs. Haal vlug die krant.

Hinda (Bijna af.)

Koning En mijn broodjes? Straks is mijn maag ongesteld.

Hinda Met die vroege bloemen is mijn dagindeling helemaal "foutsji".

Koning Wat zeg je?

Hinda Mijn dagindeling is naar de knoppen, bedoel ik.

Koning Vlug. (Hinda af.)

Hinda (Terug op met de krant en een dienschotel met daarop twee belegde broodjes. Zet alles op de grote tafel.)

Koning Er ontbreekt iets.

Hinda (Kijkt rond.) Juist. (Terug af en meteen terug op met glas rode wijn. Zet glas naast de kranten op de tafel.) Nog iets, majesteit?

(Koning kijkt rond, neemt mes en na een tijdje snijdt hij een stukje van een van de broodjes. Hinda neemt dat stukje, steekt het uit in de richting van de koning die er enkele druppels rode wijn opgiet. Hana eet van het stukje van het broodje. De koning kijkt naar haar. Doet dan teken dat ze mag weggaan. Hij zet zich en eet van het eerste broodje. Installeert zich zodat hij al etende de kranten

kan inzien. Doelbewust kijkt hij naar de bladzijden met strips. Hij geniet er van. Hij denkt na en neemt dan zijn draagbare telefoon.)

Koning (In de telefoon.) Generaal Jackmou? Gefeliciteerd. Alles verloopt volgens plan? Opletten voor de pers en zeker voor de tv. Wat zeg je? Speciale eenheden? Dat is mooi. Stuur ze nadien naar de eerste lijn. Of beter nog: laat ze tegen elkaar een spelletje spelen. We hoeven nadien geen getuigen. Je bent al bijna klaar? Natuurlijk dat de laatste details wat mogen uitlopen. Misschien toch maar op de staatstelevisie een beperkt verslag over de opstand van de katten. Het algemeen belang heeft zijn rechten. Enkele beelden van verwoeste huizen van honden en enkele soldaten die gedood zouden kunnen zijn door de opstandelingen. Ook enkele gevangengenomen leiders van de opstand laten bekennen wat hun plannen waren. Verstoor de energievoorziening en toon ook enkele ziekenhuizen waar brand was uitgebroken. Toon enkele stervende honden. Juist. Je hebt het begrepen. De eenheid van ons land. Uitstekend. Ik sta achter je. (Telefoon neer. Naar het schaakbord toe. De stukken stonden nog in de beginstand. Duwt er enkele pionnen omver.)

Koning (Leest verder in de kranten, sopt regelmatig zijn wijsvinger in het glas wijn, drinkt tenslotte het glas leeg en roept op Hinda. Hinda op. Blijft staan.) Alles mag weg.

Hinda Niet te moe van al die kranten, majesteit?

Koning De kranten, O, ja... Roep de raad!

(Hinda ruimt alles op en gaat af. De raad komt op.)

Koning (Tot Jona.) Alles in orde?

Jona De eerste minister voelde het aankomen. Hij vond het normaal dat er op economie iemand anders het roer overnam. Iemand die niet geliefd is bij de massa, kan men best vervangen.

Han Het was een prima kracht. Een man die zich inzet voor zijn werk.

Koning Inzet is niet belangrijk. Resultaat telt. Onze belabberde economie is het resultaat van zijn inzet.

Han Ik heb niets tegen monumenten, majesteit, maar ik vrees dat het nu een beetje uit de hand loopt.

Koning (Tot Jona.) Is er iets wat ik niet weet, Jona?

Jona Ik zou het niet weten, majesteit. Alles loopt zoals het voorzien is.

Han Was het dan voorzien dat er op 22 heuvels een monument geplaatst zou worden? Daar heb ik toch niets van gehoord.

Jona Er zouden meerdere monumenten komen, dat wist je toch of kon je met een beetje gezond verstand vermoeden. Ik vrees dat je niet zo best geïnformeerd bent, collega.

Han Dat vrees ik ook. Hoe kan men nu geïnformeerd zijn als alles onder de tafel geregeld wordt?

Jona Pas op, pas op! Ik plaats geen monumenten. Generaal Jackmou heeft de opdracht gekregen. Hij is de man ter plaatse en misschien is hij helemaal niet ter plaatse, trouwens hij heeft heel wat anders te doen. Uiteindelijk is natuurlijk de generaal verantwoordelijk. Maar zijn afgevaardigde ter plaatse leidt alles. Ik heb trouwens helemaal niets tegen het ontruimen van de heuvels. Er gaat niets boven een groene heuvel, desnoods met een monument helemaal boven. De huidige regering levert uitstekend werk. Het opruimen van krotten is een van de prioriteiten, bouwen van betaalbare woningen de volgende stap. Dat zoiets wat deining veroorzaakt en dat sommige agitatoren daar handig op inspelen, is best mogelijk. Maar we moeten er doorheen.

Han Het is echter uit de hand gelopen. Het zal wel goed gepland zijn, maar de resultaten tellen, zegt men.

Koning Alles is mogelijk. We moeten echter het beste hopen.

Han Ook voor al die mensen die op de vlucht zijn?

Koning Natuurlijk. Ik ben koning van allen die in mijn land wonen en werken.

Han Met duizenden worden ze door gewapende benden uit hun huizen gejaagd. De huizen worden geplunderd en soms in brand gestoken.

Jona Soms...

Han Kleine kinderen waarvoor de moeders geen eten hebben, zwangere vrouwen, oudere mensen die als sukkelaars ronddwalen en niet weten wat er allemaal gebeurt...

Jona Schijnbaar alleen invaliden.

Han Jonge mannen die zo maar doodgeschoten worden en vrouwen verkracht.

Koning Een echte oorlogssituatie.

Han Duizenden mensen op de vlucht naar nergens, of toch naar een buurland. Huilende kinderen en dan die niet aflatende regen en die vrieskou 's nachts... en dan zijn er nog die gewapende bendes...

Koning Als dat allemaal waar is dan is dat een ramp voor ons land. Of het nu katten zijn of een andere bevolkingsgroep: ik ben koning voor iedereen. Geachte raadsleden, dit is een probleem. Wat is jullie voorstel?

Jona Het overvalt me, majesteit. Ik heb geen voorstellen. Alles lost zich wel op. De geschiedenis is vol van dergelijke voorbeelden. Ook tegenover natuurrampen staan we machteloos. Als ik het goed begrepen heb dan is er nu een etnisch probleem. Dat dan nog spontaan ontstaan is. Los van de opdracht van de generaal. Mensen hebben nu eenmaal eigenaardige karaktertrekjes. Schijnbaar houdt niet iedereen van

iedereen. Alles lost zichzelf op. Net zoals een rivier die na een plotse regenval aanzwelt en nadien terug zijn normale bedding gebruikt.

- Han Daarmee kan ik natuurlijk niet akkoord gaan. Denk aan al dat menselijk leed. Aan die arme stakkers die doodgaan.
- Jona Jaarlijks sterft ongeveer 1% van de bevolking, over hoeveel % hebben wij het nu?
- Han Jij verstaat zoiets blijkbaar niet. Jij praat woorden die van anderen komen. Jij bent geen mens.
- Jona Wat bedoel je?
- Han Jij was perfect op de hoogte van wat er ging gebeuren. Misschien is het een beetje anders verlopen dan je het plande met de generaal. Hij heeft al jaren de pest aan de katten en over hun manier van leven. Zij belijden nu eenmaal een andere godsdienst en dat is de ware reden. Wie niet naar de moskee gaat hoort hier niet, zei de generaal ooit eens in een interview.
- Koning Heeft de generaal dat gezegd?
- Jona Onwaarschijnlijk.
- Koning Het doet mij nadenken. Als er maar een klein beetje waar is van wat je zegt, Han, dan moet ik als koning optreden.
- Han Alleen het leger kan tegen die bendes optreden.
- Koning Het leger? Juist. Het leger heeft wel fel moeten inleveren sinds die economische crisis.
- Han U alleen kunt dit moorden stoppen. U alleen, majesteit. Alsjeblieft, red die arme mensen. In uw land, majesteit is er plaats voor iedereen die hier wil wonen. Laat alles terug rustig worden. Geef iedereen kans om gelukkig te zijn. Alsjeblieft.
- Jona Ontroerend.
- Koning Zwijg, Jona. Ik denk na. Ik denk na.
- Han Majesteit... de generaal...
- Koning Ik zal de generaal bellen. Hij moet verantwoording afleggen.
- Han Het moet stoppen, majesteit. Nu.
- Koning (Neemt GSM en vormt een nummer, verplaatst zich naar het schaakbord, weg van de twee raadsleden.) Neen, jou moet ik niet hebben: de generaal. Dat kan me niet schelen: de generaal! Hoor je het niet? Generaal? Eindelijk. Hoe gaat het? De gezondheid in orde? Je bent ook niet meer van de jongste. Hoe zit dat nu met die gewapende bendes? Wat is er fout gelopen? Ik hoor eigenaardige geruchten. Ik reken op je. (Telefoon neer. Zet zich.)

Han En?

Koning Je hebt gelijk, Han. Er is wat misgelopen. Er zijn te veel wapens in dit land. Er zijn ook te veel onruststokers.

Han Het moet ophouden, majesteit. Vandaag nog.

Koning We doen ons best. De generaal is een oude rakker, hij heeft meteen begrepen wat ik wil. Het moet ophouden. Maar een massa in beweging stopt niet meteen.

Jona Het is als een trein...

Koning Zwijg, Jona. Ik denk na. Die monumenten, eigenlijk hoefde dat niet. Alleen even buiten de stad aan de bocht van de rivier, daar op die heuvel...dat was meer dan genoeg.

Jona Majesteit, ik heb gedaan wat ik meende wat ik moest doen. Iedere heuvel...

Han Dus was jij het toch. Zo doet het de ronde. Ik wens je geen lang leven meer, Jona. De massa weet dat jij er achter zit. Jij haat al jaren de katten en jij hebt de generaal voor je kar gespannen. Het zal niet lang meer duren voordat je het lot van de katten ondergaat.

Jona Majesteit, ik meende je te dienen met al mijn talenten. Men bedreigt mij. Wie kon de afloop voorzien. Gewoon enkele monumenten boven op een berg...

Han Je had me moeten raadplegen. Maar dat wilde je beslist niet. Je wist wat er ging gebeuren. Ik had het je afgeraden. Je hebt een volk vermoord.

Jona Majesteit...

Koning Niet te sentimenteel worden, Han. Het is niet de eerste keer dat hier maatregelen besproken worden die grote invloed hebben op het dagelijks leven van de gewone man. We nemen in ieder geval onze verantwoordelijkheid. Wanneer komt nu dat nieuwe raadslid?

Jona Het nieuwe raadslid? Is die nog niet hier? Beslist vandaag.

Koning Dan is dat prima. Ik droom al lang van verruiming. Een derde man kan een bredere kijk op onze te nemen beslissingen geven.

Han Majesteit, ik wilde niet ...

Koning Ik begrijp je. Er is wat misgelopen. We zetten dat meteen recht. Daarvoor heb ik als koning ook alle bevoegdheid. Ik stel voor dat jullie nu naar de raadskamer gaan: er liggen nog bergen papier die jullie moeten doornemen. Je weet het: onze eerste minister houdt van papier. We zullen dan straks alles eens grondig doornemen.

(De raadsleden verlaten het podium, de koning zet zich in zijn zetel en denkt na. Hinda op met meerdere tuilen bloemen.)

Koning Is het nieuwe raadslid al toegekomen?

Hinda Wat, majesteit?

Koning Het nieuwe raadslid.

Hinda Er zit een moderne vogelverschrikker in de wachtzaal. Is dat de nieuwe aanwinst?

Koning Hinda!

Hinda Excuseer, majesteit. Van vogelverschrikkers weet ik niet veel af. Vind je de bloemen niet mooi? Dit is het maximum dat ik kan plaatsen.

Koning Geef die kerel een warme tas koffie. En desnoods een warm bad. Ik verwacht hem.

(Hinda af. Koning naar de GSM. Hij vormt een nummer.) Majoor? Ik hoop dat alles met je in orde is. Wat is de laatste informatie? Natuurlijk dat de regen alles in de war stuurt. Maar in ons land is regen een zegen. Ik denk ernstig aan een promotie voor jou. Trouwe dienaars moeten wij naar waarde schatten. Wat je voor mij moet doen? Jij bent een pientere kerel. Juist. Twee verzoekjes. Luister: Jona rijdt iedere dag naar huis. Natuurlijk. Over de houten brug voorbij de watermolen. Je kent die brug? Jona gaat vrijen in dat dorp? Je zou het hem niet aangeven. Die brug is al jaren een doorn in mijn oog. Ze dient vervangen te worden door een stevige constructie. Bij een ongelukkig toeval zou die brug kunnen instorten of gesaboteerd worden, net op het moment dat Jona daar over rijdt. Pech natuurlijk voor Jona. Je begrijpt wat is bedoel? Mooi. Een tweede vraagje: generaal Jackmou moet dringend vervangen worden. Hij is te oud om in crisismomenten de juiste beslissingen te nemen. Jij zou een geschikte kandidaat kunnen zijn. Je ziet maar. Jij bent toch een creatieve kerel. Vandaag niet, maar morgen lijkt me ideaal. Ik verneem het wel in de kranten. Tot ziens en de groeten aan je vrouwtje. (Telefoon neer, naar schaakbord toe en hij neemt 2 stukken weg van het linkergedeelte, de honden, en van het rechtergedeelte, waarvan al een gedeelte neergelegd is, legt hij de rest neer. Hij zet zich terug in de zetel.) Het leven is hard. Mensen waarop je al jaren vertrouwd, verdwijnen zo uit je leven. En toch moeten we verder.

(Pjor, de nieuwe raadsman komt binnen. De jonge man is duidelijk voor deze gelegenheid in een ander kostuum gestoken. De kleding past niet bij het onverzorgde uiterlijk van hem. Pjor is ook duidelijk niet de intellectueel die de koning verwachtte. De man kijkt rond en bemerkt dat alles veel groter is dan hij dacht.)

Pjor Dag, majesteit. (Koning kijkt op, bekijkt Pjor.) Het ziet er hier netjes uit. Groot.

Koning Jij bent...

Pjor Jona heeft mij gestuurd. Ik ken hem al jaren: een sjieke tip. Pjor is mijn naam, om u te dienen, majesteit.

Koning De nieuwe raadsman. (Montert Pjor.) Zo. En Jona heeft je gestuurd?

Pjor Is er iets mis misschien? Hij vond dat ik de geschikte man was. Kloek gebouwd en gezond verstand.

Koning (Kijkt naar het publiek. Het is duidelijk dat hij nu begrijpt dat Jona hem een ongeschikte kerel gestuurd heeft, met opzet.) Jona, Jona...

(Pjor kijkt rond en is duidelijk onder de indruk van de ruimte.)

Koning Jona heeft je gestuurd?

Pjor Meer dan gezond boerenverstand moest ik niet hebben, zei hij.

Koning En wat voor werk heb je zoal gedaan?

Pjor Werk? (Denkt na.?) 's Morgens en 's avonds keek ik naar de zon. Uren. Dat is fantastisch, majesteit. Het licht zien worden en later als dat licht terug weggaat.

Koning Verder?

Pjor Allerlei karweitjes. De dag volmaken. Het leven is meer dan werken.

Koning En wat vertelde Jona over je werk hier?

Pjor Dat ik volgens hem de meest geschikte kerel voor deze job was. Ik heb over alles mijn mening, gezond boerenverstand. Dat anderen gewoonlijk een andere mening hebben dan ik, is geen probleem voor mij.

Koning Voor de anderen misschien wel.

Pjor Dan moeten ze dat maar zeggen. Ik ga recht door zee. Jona zei ook dat het hier geen moeilijk werk was. Het komt er maar op aan, zei hij, dat je de koning altijd gelijk geeft. Zo word je automatisch als verstandig aanzien. De koning heeft altijd gelijk, ook al heeft hij ongelijk, zei Jona. Omdat de katten een zelfstandige staat willen, houdt de koning niet van de katten. Eigenlijk gek van de katten: als je niet graag belastingen betaalt dan helpt het oprichten van een andere staat niet. Er zal altijd wel iemand met zijn handen openstaan. Jona zal niet lang meer leven.

Koning Neen?

Pjor Men heeft hem een bijnaam gegeven. En een bijnaam is nooit goed.

Koning Je praat nogal veel.

Pjor Dat valt nog wel mee. Soms zeg ik ook uren niets. Wie te veel praat raakt op zeker moment uitgepraat. En als je dan nog wat wilt zeggen dan sla je soms een zinnetje over. Zo word je verkeerd begrepen. En dat kan gevaarlijk zijn. Een ongeval ligt soms op een kleine plaats.

Koning Wat dacht je van je nieuw werk?

Pjor Voor mij is alles hetzelfde: als het maar opbrengt. En ik er niet te moe van word. Ik hou van klinkende munt. Uren kan ik met mijn geldbeugel rammelen. Zalig. En dan doe ik mijn geldbeugel open. Als het merendeel van de geldstukken met het beeld van de koning naar boven ligt dan heb ik de volgende dag veel geluk.

Koning Waarom denk je dat Jona niet lang meer zal leven?

Pjor Vanwege die bijnaam. Zoiets is nooit goed. Zeker niet als die van de katten komt. Hij loopt ook een beetje naast zijn schoenen. Ik denk ook dat hij machtsbelust is. Hij vindt zichzelf belangrijk. Als raadsman van de koning ben je dat niet. De koning wel.

Koning Wat weet jij van de katten?

Pjor Ze wisten niet hoe gelukkig ze waren. Akkoord, de katten zijn gewiekste zakenlui en steeds meer en meer veroveren zij het zakenleven. Misschien zijn ze te ver gegaan. Maar dit hoefde niet. Enkele heethoofden hebben alles door elkaar geschud. Mensen die te lui zijn om te werken en hogere functies wensten. Zo ontstaan confrontaties. En bij iedere confrontatie vallen er slachtoffers, meestal onschuldige eenvoudige mensen. Generaals in de echte oorlogen overleven immers ook altijd? De groten der aarde eten mekaar niet op. Zij over schouwen altijd het slachtveld en schrijven nadien een dik boek. Ze kunnen nog voor heel wat problemen zorgen.

Koning Wie?

Pjor De katten, natuurlijk. Uiteindelijk zullen ze platgetrapt worden. Een overlevende is echter genoeg om jaren later terug voor miserie te zorgen. Maar ze zullen zich niet zo vlug gewonnen geven: ze hebben niets te verliezen. Ze hebben geen gezond boerenverstand.

Koning Jij weet veel van de katten.

Pjor Ik weet veel van veranderingen. Ik ben gewoon van naar de opkomende zon te kijken. Als duisternis in licht is veranderd, is er wat gebeurd. Bij de katten ook. Als mensen anders handelen dan is er wat gebeurd. Meerstal zonder reden. Ik ben blij dat ik niet tot de katten behoor. Het is een zielig volkje.

Koning Het is ook een zielig volkje, maar ik ben er ook de koning van. Ze wonen in mijn land.

Pjor Zo bedoelde ik het niet...

Koning Mijn dochter...

Pjor Wat, majesteit?

Koning Niets. (Na een korte pauze roept hij op Hinda.) Hinda, Hinda?!

Hinda (Op.) Majesteit?

Koning Wat doet prinses Edora?

Hinda Spelen, majesteit. Normaal, dacht ik zo.

Koning Ik had haar hier al eens verwacht.

Hinda Maar je stuurt haar altijd weg.

Koning Dan heb ik haar toch even gezien. Ga eens kijken. Vlug.

(Hinda af.)
Pjor Kinderen zijn onze rijkdom.

Koning Gezond verstand, dat is onze rijkdom. Kinderen worden groot en...

Pjor Je hebt gelijk, majesteit. Maar kinderen...

Koning Zwijg.

Pjor Natuurlijk dat ik er nog niet rijp voor ben... Ik ben nog te jong...

Hinda (Op, geschrokken.) Majesteit, ik... prinses Edora is nergens te bespeuren.

Pjor Verstoppertje spelen, hoe oud is de prinses, majesteit?

Koning Zij moet op haar kamer zijn. En nergens anders.

Hinda Ik heb overal gezocht, majesteit.

Koning Dat kan niet. Als je overal gezocht had dan had je haar gevonden.

Pjor Klopt.

Hinda Ik heb wel een brief gevonden.

Koning Een brief?

Pjor Dat gebeurt wel meer. Kinderen die weinig contact hebben met hun ouders die een brief schrijven. En meer en meer kinderen hebben weinig contact met hun ouders.

Koning Jij...(Denkt na.) Geef hier. (Neemt brief aan en leest.) Het hemd is nader dan de rok. (Begrijpt het niet.)

(Hinda af.)
Pjor Klopt.

Koning Wat? Klopt? (Leest verder.) Getekend: De Zwerfkatten.

Pjor Klopt.

Koning Wat bazel jij daar allemaal? Wat betekent dat allemaal? Snap jij dat?

Pjor Zeker. Uw dochttertje, majesteit, is gewoon ontvoerd. Dat gebeurt wel meer, de laatste tijd. Kinderen van de katten, worden regelmatig ontvoerd. Nu dat de katten zich daarmee beginnen bezighouden is het einde niet in zicht.

Koning Ontvoerd? (Lacht.) Ontvoerd? En de paleisbewaking?

Pjor Ze zal niets te kort hebben. Het wordt een soort avontuurlijke vakantie. De katten doen niemand kwaad.

Koning Ontvoerd. Ontvoerd. Mijn klein dochttertje. (Ziet dat Pjor daar nog is.) Wat doe jij hier nog? Weg! Ik wil alleen zijn. Nadenken.

(Pjor maakt een buiging, geschrokken af.)

Koning Ik die voor iedereen goed was, die voor iedereen altijd beschikbaar was. Iedereen helpen was mijn levensspreuk. Verraden, verraden door mijn eigen volk. Bende leeglopers, bandieten! (Weent, radeloos.) Wie kan mij helpen? Wie? (Naar rode telefoon toe.)

Koning (Draait een nummer, onzeker.) Hallo?

(De blauwe telefoon van de president van het land van de katten rinkelt. Traag komt een vermoeide vrouw naar het toestel toe, denkt na en neemt dan onverschillig de telefoon op.) Ja, hallo?

Koning Met Rudolf, de koning van de honden...

Vrouw Ja, ik hoor het. Dat is lang geleden. De koning van de honden. Ze liggen niet meer zo best in de markt, hoor ik zo hier en daar zeggen. De honden! (probeert te lachen.) We hadden gisteren een feestje. Onze leeuw heeft voor het eerst een levende prooi opgegeten. Je weet wel: alle gelegenheden zijn goed voor een feestje. Je hebt geluk dat ik er even uit moest, anders had je kunnen blijven bellen. En waarom dit vroege telefoontje? Verveling is een van je grootste kwalen, zegt men.

Koning Er is iets vreselijk gebeurd...

Vrouw Er gebeuren de laatste maanden heel wat vreselijke dingen in het land van de honden. (Geeuwt.) Hoor ik zo zeggen... In het begin vond mijn man dat niet zo erg: ieder land moet soms eens de borstel gebruiken, maar nu vindt hij het niet meer leuk. Je hoort nog wel van hem! (Geeuwt.) Ik moet dringend...

Koning Edora is geschaakt.

Vrouw Edora... Ja, je dochttertje van je derde vrouw, of is het de vierde? Geschaakt? Dan heb je pech...

Koning Ik dacht dat jij... men zegt dat de katten er achter zitten. Het is mijn dierbaarste bezit. Het enige waarvan ik nog hou...

Vrouw Pech...

Koning Zou jij niet...Ik ben radeloos.

Vrouw Jij hebt pech, mijn beste koning. Pech.

Koning Kun jij niet, je man...We hebben vroeger nog...

Vrouw Jaja, vroeger, daar herinner ik me iets van. De tijden zijn echter veranderd, mijn beste Rudolf. Er zijn nogal veel landgenoten van ons bij jullie vermoord, zegt men, en huizen in brand gestoken. Voordat mijn man gisteren dronken werd heeft hij nog gevloekt, jou vervloekt.

Koning Zou jij voor mij, alsjeblieft, ik smeed je...

Vrouw Weet je wat: wij hebben beiden een groot probleem. Jij met je dochtertje en ik met mijn mond: hij wil niet meer dicht. Jouw probleem is niet zo eenvoudig, het mijne is zo opgelost. Ja, we zullen ons best doen. Zo een klein lief meisje... (Telefoon neer. Van de telefoon weg, rekt zich uit, geeuwt. Kijkt naar de telefoon.) Honderdduizend katten in volle levenskracht, een dynamisch volk (Steekt alle vingers van de linkerhand gespreid omhoog, kijkt er naar.) en één jong hondje. (Steekt de rechterpink omhoog en kijkt er naar. Dan met overtuigende stem.) Hier klopt iets niet. (Spot uit op vrouw en haar telefoon.)

Koning (In telefoon.) Hallo, hallo. Die telefoons tegenwoordig. Hallo, hal...(Duidelijk en steeds luider: de bezetton van de telefoon. Hij gooit de telefoon weg en weent hartverscheurend. Spot op koning langzaam uit.)

DOEK